

3. Sager, hvor der ifølge ansøgerens egen forklaring ikke er noget relevant asylmotiv.
4. Sager, hvor asylmotivet må anses for utroværdigt i lyset af konkrete eller generelle baggrundsoplysninger, skiftende forklaringer eller manglende legitimationspapirer eller rejsedokumenter.
5. Sager, hvori der kan henvises til praksis i Flygtningenævnet, herunder også sager, hvor der først under sagsbehandlingen, men før der er meddelt afslag på asyl med klageadgang til Flygtningenævnet, sker en afklaring af Flygtningenævnets praksis. En sag vil således kunne afgøres i åbenbart grundløs-proceduren, uanset at der er gået nogen tid, siden ansøgningen blev indgivet, og uanset at sagen eventuelt ikke oprindeligt er blevet betragtet som åbenbart grundløs.
6. Sager, hvor ansøgerens adfærd her i landet indicerer, at asylansøgningen er indgivet uden reelt grundlag, f.eks. efter en konkret vurdering i tilfælde, hvor asylansøgningen først indgives efter længere tids ophold her i landet, eller i tilfælde, hvor asylansøgningen først fremsættes i forbindelse med, at vedkommende i anden anledning kommer i kontakt med politiet. I denne gruppe falder bl.a. personer, som sigtes for et kriminelt forhold, og personer, som indgiver asylansøgning under afsoningen af en dom for et kriminelt forhold.

Det bemærkes, at fremskyndelsen af sagsbehandlingen i åbenbart grundløs-proceduren vil kræve et øget beredskab med hensyn til tolke og sagsbehandlere og derfor kan medføre behov for øgede ressourcer til såvel Direktoratet for Udlændinge som Dansk Flygtningehjælp.

4.6. Påklage til Flygtningenævnet af Direktoratet for Udlændinges afslag på asyl.

I de sager, hvor Direktoratet for Udlændinge afslår at give asyl, anmoder direktoratet politiet om at forkynde afslaget for ansøgeren.

I forbindelse med forkyndelsen, der oftest sker under medvirken af tolk, vejledes asylansøgeren i de sager, hvor der er klageadgang til Flygtningenævnet, om muligheden herfor. Asylansøgeren opfordres til at tilkendegive, om sagen ønskes indbragt for nævnet. Herefter tilbagesendes orientering om forkyndelsen og om eventuel påklage til Flygtningenævnet til direktoratet via telefax.

Påklages sagen til Flygtningenævnet, hvilket som beskrevet nedenfor sker i langt de fleste tilfælde, fremsender direktoratet sagens akter til Flygtningenævnet tillige med et sagsresumé og en udtalelse, jf. herved udlændingelovens § 54.

De omtalte ekspeditioner hos politiet og i Direktoratet for Udlændinge kan betyde, at der går en måned eller mere, fra direktoratet har truffet afgørelse, til Flygtningenævnet har modtaget sagen.

Udtræk fra Udlændingeregistret viser, at ca. 96 % af alle sager, hvori Direktoratet for Udlændinge i perioden 1. maj – 31. juli 1993 meddelte en asylansøger afslag efter normalproceduren, blev påklaget til Flygtningenævnet. Tal fra perioden 1. august – 31. oktober 1993 viser en tilsvarende klageprocent.

Henset til den meget høje klageprocent samt til, at man ved en automatisk fremsendelse til nævnet vil kunne spare både tid og ressourcer hos Direktoratet for Udlændinge og hos politiet, finder Indenrigsministeriet, at der bør indføres den ordning, at afslag fra Direktoratet for Udlændinge i sager, hvor asylansøgeren opholder sig her i landet, automatisk anses for påklaget til Flygtningenævnet med den virkning, at direktoratet – så snart der er truffet afgørelse – fremsender sagen til Flygtningenævnet.

Som et led i en sådan ny ordning skal politiets forkyndelse af direktoratets afslag erstattes af en skriftlig underretning til asylansøgeren om direktoratets afgørelse. I denne skal asylansøgeren samtidig nøje underrettes om, at sagen automatisk er fremsendt til Flygtningenævnet, men at vedkommende naturligvis på ethvert stadie af sagen kan trække sin ansøgning om opholdstilladelse tilbage. I underretningen skal asylansøgeren tillige gøres bekendt med, at vedkommende har ret til at forblive i landet, indtil Flygtningenævnet har truffet afgørelse.

Underretningen skal gives på et for asylansøgeren forståeligt sprog.

Forslaget om den automatiske påklage til Flygtningenævnet er indføjet som stk. 2 i § 53 a.

4.7. Forslag til effektiviseringer, der ikke kræver lovændring.

Per Sørensen-udvalget har i sin 1. delbetænkning fremsat en række forslag, der vil kunne gennemføres uden at ændre lovgivningen. Indenrigsministeriet kan i det hele tilslutte sig disse forslag.

4.7.1. Benyttelse af særlige tolke.

Per Sørensen-udvalget har i betænkningen beskrevet, hvorledes de myndigheder, der er involveret i asylsagernes behandling, ofte modtager skrivelser fra asylansøgere, som er affattet på fremmedsprog. Sådanne skrivelser foranlediges oversat.

Oversættelsen af sådanne henvendelser tager ihvertfald nogle dage og ikke sjældent 1 uge og kan navnlig hvis der indsendes flere sådanne henvendel-